

Desenvolupament d'un tema sobre aprenentatge musical

Segona part: debat sobre un tema pedagògic.

DOCENTS REFLEXIUS 15, J. L. Zaragoza

...

-Hola, com et va amb aquest alumne que em comentaves? Després de la nostra conversa, se t'haurà acudit canviar alguna cosa, segur!

-Sí, em vaig mirar per sobre el tema aquell d'Ausubel, la significació psicològica aquesta, la de situar-me al nivell de partida de l'alumne, i no només estructurar bé els continguts (això també, clar). És interessant... sí.

-Sí, saber connectar amb els coneixements previs que tenen els alumnes és una de les qüestions fonamentals per provocar un aprenentatge de qualitat, perquè ells aprenen a partir del que ja saben, i això garanteix també que trobaran més motius per esforçar-se a aprendre.

-clar, però jo crec que la motivació s'ha d'exigir a l'alumne com a punt de partida. Això d'haver-los de motivar sempre em sembla massa paternalista i poc convenient en realitat, perquè acostumem l'alumne a deixar-se portar, a no posar de la seva part el que "li toca", a tenir una actitud acomodada. Valorar l'esforç, la determinació, la iniciativa, les ganes, ... Aquests són els bons alumnes. Oi que t'agradarien els alumnes així? Existeixen, jo en tinc alguns.

-Bé, clar que m'agrada que els alumnes tinguin aquesta actitud i ganes.

-Doncs això.

-I si no tenim aquestes disposicions "per defecte"?

-Això és el que em molesta. Jo vaig ser un estudiant amb motivació, vaig anar superant els obstacles, em vaig fer fort davant les dificultats, perquè vaig haver d'afrontar la realitat i espavilar-me, i no tots els docents que vaig tenir m'agradaven. Alguns concretament em semblaven nefastos, però vaig seguir endavant... No em vaig enfonsar davant la primera dificultat amb l'instrument.

-Ho expliques com si fossis un supervivent... vas superar la prova, mentre d'altres segurament van sucumbir.

-Es podria veure una mica així. Alguns dels meus companys de carrera ho van deixar.

-La pregunta és, per què els estudis de música, els d'instrument, es converteixen sovint en un procés coercitiu, una carrera d'obstacles, selectiva, en la que molts comencen i pocs arriben?

-Uij, ui, ja comences a filosofopedagogiquejar... Jo només et dic que m'agraden els alumnes que estan motivats i tenen determinació. Ja està. Amb els altres m'espavilo com puc.

-Doncs és amb els altres amb qui tens un repte, ja que la teva missió és ajudar-los a aprendre utilitzant les eines psicopedagògiques que pots tenir a la teva disposició si surts de la teva mirada determinista i confies en la teva pròpia capacitat per modificar i millorar la realitat. Amb les teves competències docents que segurament poden millorar i amb la creença de que cada alumne té la seva potencialitat singularitzada, que s'ha d'indagar, entre moltes altres coses, pots trobar la manera de que la proposta que li ofereixes sigui motivadora.

-Això és fàcil de dir, però molt difícil d'aconseguir. Tu tens tots els alumnes motivats?

-No.

-Doncs això.

-No els tinc tots motivats, però no em queixo de que no ho estiguin (no entendria que un metge es queixés de que els seus pacients li vinguin amb problemes de salut). Ho considero propi de la meua tasca docent. Si et sembla bé en podem seguir parlant un altre moment i així t'explicaré això de l'atribució causal... que em sembla fonamental per als perfils professionals dels docents.

-D'acord, en seguim parlant. Ja veurem si en traiem l'aigua clara perquè cada dia em sembla que els alumnes són més còmodes...

(continuarà)

Desarrollo de un tema sobre aprendizaje musical

Segunda parte: debate sobre un tema pedagógico.

DOCENTES REFLEXIVOS 15, J. L. Zaragoza

...

-Hola, ¿Cómo te va con este alumno que me comentabas? después de nuestra conversación, se te habrá ocurrido cambiar alguna cosa, ¿seguro!

-Sí, me miré un poco el tema este de Ausubel, la significación psicológica esa, la de situarme en el nivel de partida del alumno, y no solo estructurar bien los contenidos (que también). Es interesante... sí.

-Sí, saber conectar con los conocimientos previos que tienen los alumnos es una de las cuestiones fundamentales para provocar un aprendizaje de calidad, ya que ellos aprenden a partir de lo que ya saben, y eso garantiza también que encontrarán más motivos para esforzarse en aprender.

-Ya, pero yo creo que la motivación debe exigirse al alumno como punto de partida. Eso de tener que motivarlos siempre me parece demasiado paternalista y poco conveniente en realidad, porque acostumbramos al alumno a dejarse llevar, a no poner de su parte lo que "le toca", a tener una actitud acomodaticia. Valorar el esfuerzo, la determinación, la iniciativa, las ganas, ... Esos son los buenos alumnos. ¿No me digas que te gustarían los alumnos así? Y los hay, yo tengo algunos.

-Bueno, claro que me gusta que los alumnos tengan esa actitud y ganas.

-Pues eso.

- ¿Y si no tenemos estas disposiciones "por defecto"?

-Eso es lo que me molesta. Yo fui un estudiante con motivación, fui superando los obstáculos, me hice fuerte ante las dificultades, porque tuve que afrontar la realidad y espabilarme, y no todos los docentes que tuve me gustaban. Algunos concretamente me parecían nefastos, pero seguí adelante... No me hundí ante la primera dificultad con el instrumento.

-Lo cuentas como si fueras un superviviente... superaste la prueba, mientras otros seguramente sucumbieron.

-Se podría ver un poco así. Algunos de mis compañeros de carrera se lo dejaron.

-La pregunta es, ¿Por qué los estudios de música, los de instrumento, se convierten muy a menudo en un proceso coercitivo, una carrera de obstáculos, selectiva, en la que muchos empiezan y muy pocos llegan?

-Uy, uy, ya empiezas a filosofopedagogiquear... Yo solamente te digo que me gustan los alumnos que están motivados y tienen determinación. Ya está. Con los otros me las apañó como puedo.

-Pues es con los otros con los que tienes un reto, ya que tu misión es ayudarles a aprender usando las herramientas psicopedagógicas que puedes tener a tu disposición si sales de tu mirada determinista y confías en tu propia capacidad para modificar y mejorar la realidad. Con tus competencias docentes que seguro pueden mejorar y con la creencia que cada alumno tiene su potencialidad singularizada, que hay que indagarla, entre otras muchas cosas, puedes encontrar el punto en que la propuesta que les haces sea motivadora.

-Eso es fácil de decir, pero muy difícil de conseguir. ¿Tú tienes todos los alumnos motivados?

-No.

-Pues eso.

-No los tengo todos motivados, pero no me quejo que no lo estén (no concibo un médico que se queje de que sus pacientes le vengán con problemas de salud). Lo

considero propio de mi tarea docente. Si te parece bien seguimos hablando de esto porqué te explicaré eso de la atribución causal... que me parece fundamental para los perfiles profesionales de los docentes.

-Vale, seguimos hablando. Ya veremos si sacamos algo en claro porque cada día me parece que los alumnos son más cómodos...

(continuará)

Criterios de evaluación: El grado de claridad y coherencia a la hora de argumentar y justificar las ideas. La capacidad de interacción, de comunicación i de expresión.